

Karl og Ann-Cathrin

John Mogensen.

På en bænk i Christiania sidder Karl og Ann-Cathrin. Den er helt gal med humøret, deres drøm er en ruin. De ska' flytte inden længe ud a' vagten, ud igen til en fremtid tem'lig håbløs, for hvor fa'en ska' de ta' hen?

*Sat på gaden, hvem bekymrer sig om Karl og Ann-Cathrin,
Karl og Ann-Cathrin' Karl og Ann-Cathrin.'*

Ud a' STADEN hvor de netop havde fundet melodin.'

Porten i for Karl og Ann-Cathrin.'

Da de mødtes var de nede, hver for sig og han især, men i STADEN fandt de sammen, det var tyd'ligt for enhver. De blev glade for hinanden, og for livet ikke mindst. End'lig var der noget at slås for med en chance for gevinst.

Sat på gaden ...

Så' det ud, kære venner, klar jer selv, og find et job. Den besked er svær at snuppe, når man just er kommet op. Og de stirrer blot på manden, han er ikke særlig stor, men de tænker inderst inde: Mon han får det sidste ord?

Sat på gaden ...